

τὸ γραμμένο του. Ἀπὸ τὸ γραμμένο του δὲν μπορεῖ νὰ ξεφύγῃ κοιν. Ἔτσι ἦταν τοῦ γραμμένου τ' Μακεδ. (Δρυμ.) Κακὰ γραμμένα εἶχα (κακὴν μοῖραν) Θράκ. (Αἶν.) Ἐπῆγε ἔς τὴν Ἀμερική, ὅπου ἡ μοῖρά της καὶ τὸ γραμμένο της τὴν καλοῦσε Χ. Παπαχριστοδ., Θράκ. ἡθογραφ., 4, 43. || Φρ. Ἦταν ἀπ' τῆς τύχης του τὰ γραμμένα πολλὰ. || Γνωμ. Τὸ γραμμένο ἄγραφο δὲ γίνεται πολλὰ. (πβ. τὸ πεπερωμένο φυγεῖν ἀδύνατον). Τὰ γραμμένα ἄγραφα δὲν γίνονται πολλὰ. Τὸ γραμμένο - τὰ γραμμένα δὲν ξεγράφεται - ξεγράφονται πολλὰ. Τὰ γραφόμενα δὲν ξεγράφονται ἐνιαχ. Τὸ γραμμένο δὲν ἀπογράφεται Πόντ. (Σινώπ.) Ὁ μαῦρος ἄσπρος γίνεται, ἀλλὰ τὰ γραμμένα ἄγραφα δὲν γίνονται Θάσ. Μακεδ. (Βόιον κ.ά.) Τὰ γραμμένα παραγραμμένα δὲν γίνονται Βιθυν. || Ἄσμ.

Ἀπὸ τῆς μοῖρας τὰ γραμμένα | δὲν παρέρχεται κανένα Ἰθάκ.

Τῇ τύχῃ τὰ γραφόμενα κιανεῖς δὲ δὲ γνωρίζει μόνον ὁ Παδοδύναμος, π' ἀστράφτει καὶ χιονίζει

Κρήτ. Συνών. γράμμα 10, γραφτὸ (τό), μοῖρα, μοιραῖο (τό), ριζικὸ (τό), τυχερό (τό). στ) Παιγνιόχαρτον ἔχον εἰκόνα, τὸ κοιν. λεγόμενον φιγούρα ἐνιαχ. ζ) Οἱ ὄρχεις τῶν ζώων, κατ' εὐφημισμὸν, ἴσως ἐκ τῶν κυανῶν γραμμῶν, αἵτινες διαγράφονται ἐπ' αὐτῶν Κύπρ.: Ἐν τρώῳ τὰ γραμμένα τοῦ τράονλ-λον, γιατί ταικνώνουν Συνών. εἰς τὰς λ. ἀμελέτητα 1 10 καὶ γράμμα 11. η) Εἶδος σίτου τοῦ κοινοῦ (Triticum sativum) Ἄττ. — Π. Γεννάδ. Λεξικ. Φυτολογ., 880 Βλαστ. 458.

Ἡ μετοχ. καὶ ὡς ὄν. βαπτιστ. ἀνδρῶν Γραμμένος Θεσσ. (Μαγνησ.) Θράκ. (Αἶν. Μυριόφ.) Μακεδ. (Θεσσαλον. Σέρρ. Χαλκιδ.), ὡς παρων. Ἀθῆν. Μακεδ. (Ἀρν.) καὶ ὡς ἐπών. Α. Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Κέρκ. Μακεδ. (Πρώτ.) Ἐπίσης ὡς ὄν. βαπτιστ. γυναικῶν ὑπὸ τοὺς τύπ. Γραμμέν' Ἡπ. (Ζαγόρ.) Ἰμβρ. Γραμμένω Ἡπ. Ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γραμμένο Ἡπ. (Ἰωάνν.) Γραμμένου Θεσσ. Γραμμένη Ἡπ. (Ἰωάνν.) Στὸ τοῦ Γραμμένου Ἡπ. Κάμπ. Πελοπ. (Βούρβουρ.) Γραμμέν' Βρύσ' Μακεδ. (Νάουσ.) Γραμμένη Πέτρα Ἀνδρ. Πελοπ. (Μεσσην.) Χίος Γραμμέν' Πέτρα Στερελλ. (Παρνασσ.) Μακεδ. (Ἀρέθουσ. Βρασν. Λόφ.) Γραμμένη Πλάκα Πελοπ. (Δημητσάν. Μαντίν. Πιάν. Τριφυλ.) Γραμμέν' Ράχ' Στερελλ. (Φθιώτ.) Γραμμένου Ἀλας Θεσσ. Γραμμένις Στέρνις Θεσσ. Γραμμένου Κουτρών' Θεσσ.

γράφος ὁ, I. Θωμοπούλ., Πελασγικ., 132 K. Sandfeld, Linguist. Balkan., 76, G. Meyer, Neugr. Stud. 1, 24 γράχ'ς Θράκ. (Αἶν.) Μακεδ. (Καταφύγ.) γάρχος Κέρκ. γάρφος Κέρκ. γαρχής Ἐρεικ. Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων. γριάχος Ἡπ. (Δρόβιαν.) γκράχ' Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Ἐκ τοῦ Σλαβ. *grah* = πίσον. Βλ. G. Meyer, ἐνθ' ἄν. Οἱ τύπ. γάρεχος, γάρεφος καὶ γαρχήs δι' ὑποχωρητ. μεταθ. τοῦ ρ.

Διάφορα εἶδη Ψυχανθῶν (Papilionaceae): α) τὸ φυτὸν Πίσον τὸ ἡμερον (Pisum sativum), τὸ κοιν. *μπιζέλι* Ἡπ. (Δρόβιαν.) Θράκ (Αἶν.) Μακεδ. (Καταφύγ.) — I. Θωμοπούλ., ἐνθ' ἄν. K. Sandfeld, ἐνθ' ἄν. G. Meyer, ἐνθ' ἄν. β) Τὸ φυτὸν Ὁροβός ὁ κοινός (Vicia ervilia), τὸ κοιν. *ρόβι* Θράκ. (Ἀδριανούπ.) γ) Τὸ φυτὸν Βίκιον τὸ ἐδώδιμον (Vicia sativa) Ἐρεικ. Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων. Συνών. ἀγριοαρακάs 2, ἀγριοκούκκι 1, ἀγριοκουκκιά 1α, ἀγριοκουκκολαθοῦρι, ἀγριο-λαθοῦρι 1, βίκος.

γράψα ἡ, Θράκ (Ἡρακλίτσ. Λιμν.) Ἀγνώστου ἐτύμου.

1) Τὸ φυτὸν Κιχώριον τὸ ἐντετμημένον (Cichorium intibus) τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων. (Compositae) Θράκ. (Ἡρακλίτσ.) Συνών. ἀγριοπικραλίδα, ἀγριο-ραδίκι, πικρήθρα. 2) Τὸ φυτὸν Καρλινία ἡ κομμοφόρος (Carlina gummifera) ἐπίσης τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (Compositae), ἡ ἀκανθική μαστίχη τοῦ Θεοφρ. (Ἰστορ. φυτ. 9.1.2) Θράκ. (Λιμν.) Συνών. ἀγκαθοκολλέα, ἀγκαθομαστίχα, ἀγριομαστίχα, ἀγριομαστιχιά, ἱξαγκάθα, ἱξοκεφάλα, κόλλα, κολλάγκαθο, μαστιχάγκαθο, χαμολιά, χαμολιός.

γραψανούδι τό, ἐνιαχ. γραψανούδ' Μακεδ. (Δρυμ.) Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. *γραψανός* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -οῦδι.

Τὸ πτηνὸν Στρουθίον τὸ κοινὸν (Passer domesticus) τῆς οἰκογ. τῶν Σπιζιδῶν (Fringillidae) ἐνθ' ἄν.

γράψη ἡ, Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. τοῦ ἀόρ. *εγραψα* τοῦ ρ. *γράφω*.

Ἡ γραφή, τὸ γράψιμον: Ἄσμ.

Ἐχω ἔς τὴν Ἀδριανούπολη κούρβα μὲ τριὰ κοπέλια, τό'να μαθαίνει γράμματα, τ' ἄλλο μαθαίνει γράψη, τὸ τρίτο τὸ μικρότερο μαθαίνει τὴν καβάλλα.

γραψιματάκι τό, πολλὰ.

Ἐκ τοῦ οὖς. *γράφιμο* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι.

Τὸ γράψιμον, ἡ γραφή πολλὰ. Ἐχω λίγο γραψιματάκι καὶ στερεὰ θὰ βγῶ νὰ πάω ἔς τὸ φροντιστήριον Πελοπ. (Γαργαλ.) Πρώτη φορὰ ἔβλεπε αὐτὸ τὸ λεπτὸ, ἂν καὶ κάπως ἀνώμαλο, γυναικεῖο γραψιματάκι Γ. Ξενόπ., Ἀφροδ., 59.

γραψίμι τό, γραψίμιν Λυκ. (Λιβύσσ.) γραψίμι Μεγίστ. Πελοπ. (Γαργαλ. Δίβρ. Κοντογόν. Μαργέλ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) Ρόδ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὖς. *γράφιμο* ὡς ὑποκορ.

1) Τὸ γράψιμον ἐνθ' ἄν.: Γραψίμιν κὶ λουαριασμός, ὅσον νὰ βγάλ-λῃ τοῦ μάτιν τοῦ Λύκ. (Λιβύσσ.) || Ἄσμ.

Ἐμαθα τὸν Ἀπόστολο κ' ἔμαθα καὶ γραψίμι Ρόδ. 2) Τὸ γραπτὸν κείμενον Πελοπ. (Γαργαλ. Δίβρ. Κοντογόν. Μαργέλ. Παιδεμέν. κ.ά.).

γράφισμο τό, γράψιμον Κύπρ. Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.) — Λεξ. Βάιγ. Περίδ. Αἶν. Βυζ. Μπριγκ. γράψιμο κοιν. καὶ Τσακων. (Πραστ. Χαβουτσ.) γράψιμο Καππ. (Ἀραβάν. Σινασσ.) γράψιμον πολλὰ. βορ. ἰδιωμ. γράψ'μο Ἀλόνν. γράψ'μου κοιν. βορ. ἰδιωμ. γράψιμα Καππ. (Μισθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γράφω*. Ὁ τύπ. *γράφιμον* καὶ εἰς Σομ.

1) Ἡ διὰ γραπτῶν χαρακτήρων παράστασις φθόγγων καὶ διανοημάτων, ἡ γραφή κοιν. καὶ Καππ. (Ἀραβάν. Μισθ. Σινασσ.) Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων. (Χαβουτσ.): Ἀρχίζω - τελειώνω τὸ γράψιμο. Χαρτὶ γιὰ γράψιμο. Κουράστηκε τὸ χέρι μου μὲ τὸ γράψιμο. Ἐχω γράψιμο κοιν. Ἐμαθα τὸ γράψιμον καὶ τὸ δέβασμα (ἐμαθα γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν) Τραπ. Ἐμαθες ψάλδιμο, καὶ γράψιμο (ἐμαθες ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν) Ἀραβάν. Χαρτὶ τοῦ γραψιμάτου Κύθν. Τοῦ γραψιμάτου ναι ποὺ σὲ πονεῖ

